

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžf/118/2015
Identifikačné číslo spisu: 7012201230
Dátum vydania rozhodnutia: 21.06.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7012201230.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudcov JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Soni Langovej v právnej veci žalobcu: ZEMPLÍN MARKET, s.r.o., so sídlom Slovenskej jednoty 13, Košice, zastúpeného JUDr. Eugenom Kostovčíkom, advokátom so sídlom Gelnická 33, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 1020503/1/553074-1127078/2012/13389 zo dňa 21. augusta 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/196/2012-112 zo dňa 23. septembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/196/2012-112 zo dňa 23. septembra 2015 p o t v r d z u j e.
Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1020503/1/553074-1127078/2012/13389 zo dňa 21. augusta 2012, ktorým Finančné riaditeľstvo SR podľa § 48 ods. 5 zákona SNR č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov v nadväznosti na § 165 ods. 2 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (Daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov potvrdilo dodatočný výmer Daňového úradu Košice I číslo 695/231/88848/11/FrnM zo dňa 21.10.2011, ktorým bol podľa § 44 ods. 6 písm. b) bod 1 zákona SNR č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty v sume 27 099,79 eura za zdaňovacie obdobie december 2009 žalobcovi ako daňovému subjektu. Krajský súd v intenciách ustanovenia § 247 a nasl. O. s. p. a zrušujúceho uznesenia NS SR č. k. 3 Sžf/130/2013-86 zo dňa 25.11.2014 v ďalšom konaní zistil, že žaloba nebola dôvodná. Súd prvého stupňa mal zistiť, či daňový subjekt - žalobca oprávnene uplatnil svoje právo na odpočet dane z dodávateľskej faktúry č. 2009028 (interné číslo 30080369) zo dňa 8.12.2009, základ dane 142.415,- Eur, 19 % daň, 27.058,85 Eur ako doplatok provízie za súčinnosť pri odpredaji OC Zemplín Michalovce.

Vzhľadom na to, že u žalobcu boli vykonané viaceré kontroly za príslušné zdaňovacie obdobia v tomto konkrétnom prípade súd sa sústredil iba na predmet žaloby, ktorým bolo zdaňovacie obdobie december 2009 z dodávateľskej faktúry 2009028, na základe ktorej dodávateľ REVANGE SERVIS so sídlom na Fábryho 847/13 v Košiciach vyfakturoval pre žalobcu dňa 8.12.2009 faktúrou č. 2009028 doplatok provízie za súčinnosť pri odpredaji OC Zemplín v Michalovciach v celkovej fakturovanej sume 169.473,85 Eur. V samotnej faktúre sa nenachádza odkaz na príslušnú písomnú zmluvu. O daňovej kontrole bol vyhotovený protokol č. 695/320/74059/2011/Amri zo dňa 25.8.2011, ktorý je súčasťou administratívneho spisu.

Z rozhodnutia Daňového úradu Košice I č. 695/231/88848/11/FrnM zo dňa 21.10.2011 vyplýva, že sporná faktúra č. 2009028, ktorou si žalobca uplatnil odpočet dane za zdaňovacie obdobie december 2009 nadväzovala na faktúru zo dňa 16.4.2009 č. 342009, interné číslo 30090112 za sprostredkovanie predaja OC Zemplín Michalovce podľa mandátnej zmluvy o spoločnom postupe pri predaji OC Zemplín zo dňa 1.7.2008 a jej dodatku č. 1 zo dňa 7.9.2009, z ktorej si platiteľ ZEMPLÍN MARKET s.r.o. uplatnil odpočet dane v zdaňovacom období apríl 2009. Vzhľadom na skutočnosti, ktoré prezentovali túto faktúru bývalý konateľ spoločnosti REVANGE SERVIS s.r.o. nevedel uviesť, s ktorými tridsiatimi až štyridsiatimi záujemcami sa komunikovalo medzi ZEMPLÍN MARKET s.r.o. a dodávateľskou spoločnosťou REVANGE SERVIS s.r.o. Konateľ REVANGE SERVIS s.r.o. uviedol, že s potenciálnymi záujemcami o odpredaj OC Zemplín sa komunikovalo len ústne. Písomné záznamy vyhotovené o sprostredkovaní tohto predaja neboli uskutočnené. Bývalý konateľ REVANGE SERVIS s.r.o. uviedol, že odmena, ktorá je predmetom spornej faktúry 2009028 bola navýšená na základe jeho podnetu v zmysle dodatku č. 1 k predmetnej zmluve.

K žalobnej námietke, ktorá sa týkala výsluchu svedka spoločnosti VEFRA s.r.o. krajský súd uvádza, že konateľ tejto spoločnosti bol vypočutý za účelom zistenia deklarovanych obchodov so spoločnosťou REVANGE SERVIS s.r.o., pričom tento konateľ nevedel uviesť, akým spôsobom sa vystavovali a podpisovali faktúry a deklarované plnenia, ktoré boli fakturované nepodpísan. K zmluvným podmienkam uvádzaným v zmluve zo dňa 01.12.2008 konkrétne skutočnosti nevedel uviesť, ani sa nepamätal, kde sa nachádza OC Zemplín Michalovce. Pokiaľ správca dane vykonal dokazovanie aj u obchodnej spoločnosti VEFRA s.r.o., ktorá v rámci fakturovaných služieb za provízie za odpredaj OC Zemplín mala figurovať, táto obchodná spoločnosť žiadne zdaniteľné plnenie nevykonala a preto ani tejto spoločnosti nevznikol nárok na odpočet DPH. Žalobca v žalobe poukazuje na zápisnicu z 18.5.2011 č. 600322/11/6876/11/Kozm, ktorá sa však vzťahuje na zdaňovacie obdobie marec 2009 a vo vzájomnej súvislosti má iba ten význam, že daňový subjekt FK Finance s.r.o., Štúrova 12, Bratislava, ktorého konateľ bol vypočutý, ktorý sprostredkoval v konečnej fáze odpredaj OC Zemplín, a ktorý je aj súčasne mandatórom v mandátnej zmluve uzavretej medzi ZEMPLÍN MARKET s.r.o. a FK Finance s.r.o. zo dňa 12.8.2008, tieto výsluchy, ako aj dôkazy preukazujú, že dodávateľ REVANGE SERVIS pre ZEMPLÍN MARKET s.r.o. v skutočnosti neuskutočnil žiadne sprostredkovateľské obchody a preto právny záver správcu dane v tomto smere nebol v rozpore s platnou právnou úpravou (§ 29 ods. 4 zákona č. 511/1992 Zb.).

Najvyšší súd vo svojom uznesení sp. zn. 3 SŽF/130/2013 zo dňa 25.11.2014 uložil prvostupňovému súdu povinnosť vypočúť svedka Ing. Romana Krajčára.

Krajský súd na pojednávaní konanom dňa 23.9.2015 uvedeného svedka vypočul, ktorý potvrdil, že odpredaj OC Zemplín bol uskutočnený na základe zmluvy uzavretej medzi žalobcom a FK Finance, s.r.o., žiadni iní sprostredkovatelia do tejto zmluvy nevstupovali a preto nebol preukázaný obchodný vzťah na základe žiadnych kontaktov na spoločnosť Revange Servis s.r.o. Na pojednávaní tiež neboli tomuto svedkovi kladené otázky, ktoré by vyvrátili tvrdenie správcu dane s potencionálnymi ďalšími kupujúcimi, za ktorých si v podstate Revange servis s.r.o. vyfakturoval pre žalobcu dňa 8.12.2009 sumu 169 473,85 EUR ako doplatok za súčinnosť pri odpredaji OC Zemplín v Michalovciach. Žalobca prítomný na pojednávaní písomné dôkazy o uskutočnení činnosti od dodávateľa Revange servis s.r.o. nepredložil, uviedol iba, že sa jednalo o ústne rozhovory, neskôr sa tieto materiály zničili a je vecou podnikateľa, či úspešnému sprostredkovateľovi vyplatí odmenu alebo nie.

Krajský súd bol toho názoru, že ak by aj ústne došlo k sprostredkovaniu iných uchádzačov o kúpu OC Zemplín, práve žalobca bol by tým, ktorý porušil princíp exkluzivity mandátnej zmluvy zo dňa 12.8.2008 uzavretej medzi ním a FK Finance s.r.o. Súd preto nemohol prihliadnuť na námietku žalobcu v podanej žalobe, týkajúcej sa práve výpovede svedka Ing. Romana Krajčira a nemožnosti žalobcu klásť mu otázky, najmä pokiaľ ide aj o zápisnicu z ústneho pojednávania č. 600/322/116876/11/Kozm zo dňa 18.5.2011, vzhľadom na to, že konateľ žalobcu mal možnosť sa vyjadriť k výpovedi konateľa Brňáka/v tom čase konateľ Revange servis s.r.o./, pri ústnom pojednávaní podľa zápisnice z ústneho pojednávania č. zápisnice 695/320/27622/2011/Amri.

Nebol preto daný dôvod na spochybnenie záverov správcu dane v otázke dokazovania podľa ust. § 29 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov v znení neskorších predpisov a dovolávať na rozsudku ESD č. C-354/03, C-355/03 a C-484/03 vzhľadom na to, že v tomto prípade išlo o obchodné vzťahy medzi obchodnými spoločnosťami nachádzajúcimi sa v iných členských štátoch a Súdny dvor riešil prejudiciálnu otázku vo veciach DPH medzi tými obchodnými spoločnosťami, ktoré o konaní v ďalších obchodných spoločnostiach iných členských štátoch nemohli vedieť. Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na bod 42, 45 a nakoniec 55 uvedeného rozsudku v týchto spojených veciach, vzhľadom na to, že uvedené závery rozsudku by prichádzali do úvahy iba v takom prípade, ak by u jednotlivých obchodných spoločností odpočet DPH spĺňal objektívne kritéria. V danom prípade žalobca tieto objektívne kritéria nespĺňal, vzhľadom na ustanovenie § 19 ods. 2, § 49 ods. 1 a 2 zákona o DPH, preto žalobcovi nevznikol nárok na odpočet dane za zdaňovacie obdobie december 2009. Dodávka služby v danom prípade nespĺňala objektívne kritériá ako je uvedené aj v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR č. 3Sžf/I/2010, kde Najvyšší súd SR v bode 14 posledná veta zdôrazňuje, že okruh kritérií, z ktorých sa zisťuje úmysel a vedomosť daňového subjektu stanovuje a dokazuje správca dane, pričom musia byť v rozumnej miere, ktorú možno predpokladať v obvyklom obchodnom styku daňových subjektov. Žalobca preto z uvedených dôvodov nemôže poukazovať na nesprávnosť vykonávaných dôkazov, ktorým správca dane na základe dožiadaní dospel k záveru, že podľa vnútroštátneho právneho predpisu (§ 19 ods. 2) zákona o DPH dodávka služieb nebola splnená. Krajský súd žalobu zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení advokátom včas odvolanie. Namietal, že rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7S/196/2012-112 z 23. 09. 2015 nie je v súlade so zákonom. Rozsudok napáda v celom rozsahu. Podľa žalobcu výpoveď Ing. Krajčira na pojednávaní má iba ten význam, že Ing. Krajčir potvrdil, že sprostredkoval v konečnej fáze odpredaj OC Zemplín. Jeho výpoveď však nepreukazuje, že dodávateľ REVANGE SERVIS, s. r. o. pre ZEMPLÍN MARKET, s.r.o. v skutočnosti neuskutočnil žiadne sprostredkovateľské obchody. Je síce pravdou, ako uviedol Ing. Krajčir do zmluvy medzi žalobcom a FK Finance, s.r.o., žiadni iní sprostredkovatelia do tejto zmluvy nevstupovali, to však nedokazuje, že nebol preukázaný obchodný vzťah medzi žalobcom a spoločnosťou REVANGE SERVIS, s. r. o.

Žalobca uvádza, že adresáti verejných subjektívnych práv a povinností v oblasti komplikovaného systému daňového práva sú v prevažnej väčšine právni laici, od ktorých nie je možné požadovať, aby vedeli o všetkých atribútoch procesných oprávnení, aby ich rozlišovali a vedeli uplatňovať a aby vedeli zväziť dopad ich neuplatnenia na postup správcu dane a na posúdenie vecí samej správcom dane. Podľa žalobcu nie je možné zamieňať povinnosť správcu dane zistiť podľa ustanovenia § 29 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb. skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti čo najúplnejšie, s dôkazným bremenom žalobcu podľa § 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. a požadovať od neho, aby prevzal zodpovednosť za splnenie výlučnej povinnosti správcu dane zabezpečiť úplnosť dokazovania.

Krajský súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžf/I/2010 z 19. 08. 2010, kde Najvyšší súd SR v bode 14 posledná veta zdôrazňuje, že okruh kritérií, z ktorých sa zisťuje úmysel a vedomosť daňového subjektu stanovuje a dokazuje správca dane, pričom musia byť v rozumnej miere, ktorú možno predpokladať v obvyklom obchodnom styku daňových subjektov. Žalobca uvádza, že táto

myšlienka je vytrhnutá z kontextu rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžf/1/2010, pretože súd ešte predtým uvádza, že v zásade nie je možné spravodlivo žiadať, aby daňové subjekty sledovali a kontrolovali výrobné procesy a obstarávacie procesy tovarov u iných subjektov pred dodaním tovaru. Z uvedeného dôvodu nie je možné pripočítať na ťarchu žalobcu, že nevedel uviesť bližšie špecifikácie a ani uviesť mená iných sprostredkovateľov, ktorých mala zabezpečovať spoločnosť REVANGE SERVIS, s. r. o. Súd napriek uvedenému prijal záver, že táto okolnosť nie je v rozpore so záverom správcu dane, ktorý je v súlade s výsledkami dokazovania, že sprostredkovateľské služby neposkytla spoločnosť REVANGE SERVIS, s. r. o.

Z obsahu spisu vyplýva že skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti neboli zistené čo najúplnejšie v súlade s ustanovením § 29 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb., preto záver správnych orgánov a súdu, že k sprostredkovaniu nedošlo, je predčasný. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a zrušil rozhodnutie žalovaného č. 1020503/1/553074-1127078/2012/13389 zo dňa 21. augusta 2012.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 20.11.2015 navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil. K námietkam uvedeným žalobcom v odvolaní sa žalovaný vyjadril v stanovisku k žalobe č. 1100303/1/35073-245379/2013/14008 zo dňa 22.05.2013, ako aj v odvolaní č. 1100303/1/35073-477405/2013/14008 zo dňa 03.10.2013, na ktorých trvá. Správca dane v zmysle vykonaného dokazovania, ako aj vyhodnotenia predložených dokladov objektívne spochybnil vierohodnosť, pravdivosť a úplnosť dôkazov predložených daňovým subjektom, ako aj postup žalobcu pri uplatnení ustanovení zákona č. 222/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, čo aj žalovaný riadne odôvodnil a vysvetlil v odôvodnení žalobou napadnutého rozhodnutia.

Ing. Roman Krajčír, ako konateľ spoločnosti FK Finance, s.r.o. v písomnej svedeckej výpovedi na otázku, či došlo medzi spoločnosťami FK Finance, s.r.o. a ZEMPLÍN MARKET s.r.o. k telefonickým komunikáciám a k akejkoľvek mailovej, písomnej alebo obdobnej komunikácií uviedol, že došlo k telefonickým, osobnej a mailovej komunikácií medzi zástupcami ZEMPLÍN MARKETU s.r.o., FK Finance s.r.o. a neskôr UniCredit Leasing (UCL) a najrozsiahlejšia časť komunikácie je mailová komunikácia, ktorá odzrkadľuje celý proces zabezpečovania financovania. Z uvedeného vyplýva, že mailová komunikácia sa týka oslovených bánk/leasingových spoločností a ich spätnej väzby, komunikácie s UCL, procesu schvaľovania v UCL a vyjednávania o zmluvnej dokumentácii s UCL, teda komunikácie FK Finance s.r.o. a tretích subjektov, a nie komunikácie medzi FK Finance s.r.o. a ZEMPLÍN MARKET s.r.o., o ktorej by ZEMPLÍN MARKET s.r.o. mal vedieť a mal by ju mať taktiež k dispozícii, ale ju nepredložil správcovi dane. Správca dane nespochybnil ani nespochybnil právny vzťah medzi FK Finance a UniCredit Leasing Real Estate s.r.o. ani právny vzťah ZEMPLÍN MARKET s.r.o. a FK Finance s.r.o., ale právny vzťah medzi REVANGE SERVIS s.r.o. a ZEMPLÍN MARKET s.r.o. Správca dane vykonaným dokazovaním zistil, že skutočným sprostredkovateľom predaja OC Zemplín v Michalovciach bol práve FK Finance s.r.o., ktorý za skutočne zrealizované sprostredkovanie vystavil žalobcovi - ZEMPLÍN MARKET s.r.o. faktúru č. 3/2009 v sume 91 255,15 eura s DPH a ktorú správca dane uznal. Sprostredkovanie sa preto neuskutočnilo tak, ako je deklarovane spornou faktúrou č. 2009028 zo dňa 08.12.2009 (základ dane 142 415,00 eur DPH 27 058,85 eura) vystavenou REVANGE SERVIS s.r.o. pre ZEMPLÍN MARKET s.r.o., ktorá nadväzovala na faktúru č. 3 4 2009 zo dňa 16.04.2009 (základ dane 657 300,00 eur, DPH 124 887,00 eur, celková suma 782 187,00 eur). Z uvedeného vyplýva, že REVANGE SERVIS s.r.o. reálne nespprostredkovala predaj OC Zemplín v Michalovciach, ale vyfakturovala za túto službu spolu 951 660,85 eura s DPH, pričom FK Finance s.r.o. sprostredkovala predaj OC Zemplín za sumu 91 255,15 eura s DPH.

Navyše písomná svedecká výpoveď Ing. Romana Krajčíra nebola jediným dôkazom zabezpečeným správcou dane (aj keď povinnosťou daňového subjektu je predkladať v priebehu daňovej kontroly všetky dôkazné prostriedky preukazujúce jeho tvrdenia - § 15 ods. 6 písm. e) zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, ktorú si nesplnil), ktorá preukazovala neoprávnené odpočítanie dane z pridanej hodnoty, nakoľko k fakturovanej službe spoločnosťou REVANGE SERVIS s.r.o. reálne nedošlo.

V tejto súvislosti poukazuje na rozsudky Nejvyššího správního soudu ČR č. 9Afs/60/2012-44 a č. 2Afs/154/2005-245, ktoré vo vzťahu k preukázaniu nároku na odpočítanie dane zo zdaniteľných plnení spočívajúcich v sprostredkovateľskej činnosti uviedli, že preukazovanie zdaniteľných plnení uskutočnených v súvislosti so zmluvami o sprostredkovaní je veľmi problematické, lebo ide o služby, ktorých výstupom nie je konkrétny hmotný alebo inak hmatateľný výstup. Tieto zmluvné typy sú z toho dôvodu často využívané pri krátení dane. Povinnosťou správcu dane je preto skúmať, či ku sprostredkovaniu skutočne došlo. V záujme daňového subjektu na druhej strane je, aby nad rámec svojich bežných obchodných potrieb zhromažďoval dôkazy, ktoré môžu preukázať, že k predmetnému sprostredkovaniu skutočne došlo. Správca dane v zmysle vykonaného dokazovania, ako aj vyhodnotenia predložených dokladov objektívne spochybnil vierohodnosť, pravdivosť a úplnosť dôkazov predložených daňovým subjektom, ako aj postup žalobcu pri uplatnení ustanovení zákona č. 222/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, čo aj žalovaný riadne odôvodnil a vysvetlil v odôvodnení žalobou napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 01.07.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Najvyšší súd z obsahu spisu zistil, že žaloba i odvolanie boli podané včas. Nezistil procesné pochybenia ani v časti trov konania. Preto pristúpil k meritórному preskúmaniu odvolania.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd sa stotožnil so skutkovými zisteniami správcu dane, ktoré považuje za dostatočné. Správca dane vykonaným dokazovaním zistil, že skutočným sprostredkovateľom predaja OC Zemplín v Michalovciach bol práve FK Finance s.r.o., ktorý za skutočne zrealizované sprostredkovanie vystavil žalobcovi - ZEMPLÍN MARKET s.r.o. faktúru č. 3/2009 v sume 91 255,15 eura s DPH a ktorú správca dane uznal. Sprostredkovanie sa preto neuskutočnilo tak, ako je deklarované spornou faktúrou č. 2009028 zo dňa 08.12.2009 (základ dane 142 415,00 eur DPH 27 058,85 eura) vystavenou REVANGE SERVIS s.r.o. pre ZEMPLÍN MARKET s.r.o., ktorá nadväzovala na faktúru č. 3 4 2009 zo dňa 16.04.2009 (základ dane 657 300,00 eur, DPH 124 887,00 eur, celková suma 782 187,00 eur). Z uvedeného vyplýva, že REVANGE SERVIS s.r.o. reálne nesprostredkovala predaj OC Zemplín v Michalovciach, ale vyfakturovala za túto službu spolu 951 660,85 eura s DPH, pričom FK Finance s.r.o. sprostredkovala predaj OC Zemplín za sumu 91 255,15 eura s DPH.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý nemal úspech v odvolacom konaní nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.